

Ми переконані, що жінки у наш час також відіграють досить важливу роль у соціумі. У неї різноманітне поле діяльності, багато обов'язків і саме вона підтримує головні компоненти нашого життя .

Жінка будує ,майструє і проектує, вона важко працює. ХХІ перше століття багате на великих жінок: справжніх завойовниць без зброї у руках трудівниць і майстринь. Вони є творцями і авторками прекрасного, вони безстрашні, але при цьому завжди залишаються жінками, не втрачаючи своєї внутрішньої природи.

Таким чином,ми дійшли висновку, що жінка велика опора у нашому світі, це початок і розвиток людської історії, вона не тільки не може бути на рівні з кимось, вона одна велика частина, самостійна і незамінна. Я вважаю, що у наш час жінка сильніша ніж будь-коли, у період інформаційного потоку і невинного розвитку вона ввібрала у себе усі модернізації і зберегла старі традиції, підкорила п'єдестали і лишилась просто жінкою, берегинею.

Науковий керівник
д. наук, проф. Грабар Н.Г.

Холод О. О.

Державний біотехнологічний університет

ДИСЦИПЛІНА “ПРАВНИЧА ЛОГІКА” ЯК ФУНДАМЕНТ МИСЛЕНЕВОЇ КУЛЬТУРИ ЮРИСТІВ

Здатність до міркування, обробки інформації її аналізу та побудови певних висновків є однією із найважливіших здібностей, що притаманні людині. Поза реалізацією цієї здатності, неможливо уявити того світу культури, який є середою буття людини, та протистоїть світу природньому. Мислення людини розвивається вдосконалюється протягом тисяч років, але можливість такого розвитку забезпечується наявністю певних правил та законів, за якими відбувається абстрактне міркування, та які складають предмет науки логіки.

Задовго до відкриття логіки Аристотелем, люди вміли робити узагальнення та складати поняття, висловлювати судження, будувати умовиводи тощо. Отже, здатність до логічного мислення є в певному сенсі вродженою для людини. Але “природне” абстрактне мислення, навіть попри те, що є достатнім для побутової та господарчої діяльності, не може бути фундаментом наукових міркувань, незалежно від того, якого спрямування є наука. Більш того, буденна логічність часто підводить навіть у повсякденних справах. Це пов'язано з тим, що використання законів логіки відбувається інтуїтивно, а отже, така здібність залежить від багатьох сторонніх факторів, і ступінь її розвитку дуже відрізняється у різних людей.

Таким чином, очевидним є те, що процес оволодіння науковим знанням передбачає, водночас, необхідність оволодіння основами науки логіки, без знання яких неможливо довести істинність та правильність міркувань. Це твердження стосується також здобувачів освіти за спеціальністю “Право”.

Логічні закони і методи відіграють важливу роль в юридичній теорії та практиці. Для юридичної діяльності характерні не лише певні процесуальні дії, а й інтелектуальна взаємодія – дискусія осіб, залучених до процесу обговорення і вирішення правових питань, проблем правового пізнання, встановлення істини, також її реалізації. Підвалиною юридичної діяльності постає такий принцип логіки, як обґрунтованість, адже всі рішення правника повинні бути строго доказові та чітко аргументовані. Для того, щоб фахівець правильно обрав потрібну норму, він повинен володіти спеціальними знаннями (бути юристом-правознавцем) і певною культурою аналітичного мислення. Базис юридичних знань надають у відповідних закладах освіти. Потім їх вдосконалюють під час практики. Натомість для розвитку навичок логічного мислення людина повинна додатково працювати над собою. Зазвичай уміння людини міркувати, доходити правильних висновків сприймають як щось дане, однак таке вміння можна вдосконалити навіть на рівні інтелектуальних здібностей. До того ж, існує можливість суто «інструментального» його вдосконалення засобами логіки, що здатне істотно підвищити продуктивність та ефективність інтелектуальної діяльності будь-якого спеціаліста, зокрема правознавця. [2]

Так, для працівника правоохоронних органів проблема розслідування правопорушення належить до осердя професійної діяльності. Її вирішення не можна досягнути без інтенсивних і вельми складних роздумів, спрямованих на дослідження даних про правопорушення, висування версій того, що відбулося, їх перевірки. При цьому типовою виявляється ситуація, коли правопорушник чи його співучасники намагаються ввести правоохоронця в оману. Цілком зрозуміло, що без базових логічних знань і без оволодіння хоча б основними вміннями критики фахівець у сфері правознавства не тільки не зможе знайти правильне рішення проблеми, але й майже неминуче припуститься помилок. А важкою платнею за помилку адвоката, слідчого, прокурора, судді може стати невинне погіршення суспільного становища чи навіть втрата невинною людиною добробуту і свободи. [1]

Таким чином, знання правил та законів науки логіки, та вміння їх застосовувати у юридичній діяльності є одним із фундаментальних для фахівців у галузі права.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бандурка О. М., Тягло О. В. Юридична логіка : підручник. 2-е вид., переробл. і доповн. – Х. : Золота миля, 2017. – 216 с.
2. Логіка для правознавців [Текст] : навч. посіб. / [О. О. Бандура, О. І. Гвоздік, В. М. Кравець та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2016. – 144 с.

Науковий керівник
канд.філос.н. Кобелева Д. Л.